

opusdei.org

Prelaadi kiri (veebruar 2016)

Selles kirjas kutsub Opus Dei prelaat sellel Paastuajal järgima nõuannet Püha Josemaria nõuannet, pöörduda päeva jooksul mitte üks kord, vaid palju kordi.

01.02.2016

Armsaimad, kaitsku Issand minu tütreid ja poegi!

Kohe algab Paastuaeg ja taas heliseb Prohvetite hüüd: Aga veel nüüdki ütleb Issand: Pöörduge minu poole

kõigest südamest, paastudes, nuttes ja kurtes! Käristage lõhki oma süda, aga mitte oma riided, ja pöörduge Issanda, oma Jumala poole, sest tema on armuline ja halastaja, pika meelega ja rikas heldusest. [1]

Kutse sügavale pöördumise on eriti aktuaalne halastuse aastal, mis on väga oluline kogu inimkonna jaoks. See täidab meid lootusega, et Jumal on alati valmis meile oma armu kinkima, eriti aga praegusel Paastuajal; armu uueks pöördumiseks, uueks üleloomulikuks tõusmiseks: suuremat andumust, täiuslikkusele püüdlemist ja väsimatut indu.”[2]

Püüdkem selle kuu jooksul minna edasi pöördumise teel, mis on samal ajal ju kristlase maise palverännaku kõige tähtsam osa. Seda kinnitab ka püha Johannes Paulus II oma Entsüklikas *Dives in misericordia*: Õige Jumala tundmine tema

halastuses ja heasoovlikus
armastuses on lakkamatu ja
ammendamatu pöördumise allikas,
mida ei tule mõista kui mööduvat
sisemist akti, vaid püsivat hinge
seisundit. Sest kes Jumalat sellisel
viisil tundma õpib, teda nii "näeb" ei
oskagi teisiti elada, kui pidevas
pöördumises tema poole. Ta elab
niisiis *in statu conversionis*,
pöördumises; just see hoiak kujutab
endast iga inimese sügavaimat
palverännaku elementi siin maapeal
in statu viatoris." [3]

Püha Josemari on öelnud, et me ei
peaks mitte kord päevas pöörduma,
vaid mitmeid kordi päeva jooksul.
Igakord, kui püüad heastada
käitumist mis ei olnud hea, isegi kui
see ei ole patt, et oma elu rohkem
jumalike mastaapide järgi
kujundada, sooritad sa
pöördumist." [4]

Me peame kõik suunda sirgestama, oma südant, mõistust ja töid Jumala järgi orienteerima ja eemaldama endast kõik, mis eksiteele viib või temast eemaldada võib. Kõik me tunneme endas kalduvust patule, nagu ütles püha Johannes: *Kui me ütleme: „Meil ei ole pattu”, siis me petame iseendid ja tõde ei ole meis. Kui me oma patud tunnistame, on tema ustav ja õige, nõnda et ta annab andeks meie patud ja puhastab meid kogu ülekohtust. Kui me ütleme: „Meie ei ole patustanud”, siis me teeme tema valetajaks ja tema sõna ei ole meis.*[5]

Paastuaeg, mis on eriline palve, kahetsuse ja ligimesearmastuse aeg, peaks meid sügavalt puudutama. Tõsiasi, et see langeb seekord ühte aastaga, mis kuulutab erilisel viisil Jumala halastust, tähendab edasist tõuget, et käituda üha enam taevase Isa lastena, kes vaatab armastusega meie kõigi peale. Võibolla on just see hea moment, et oma hing läbi

vaadata ja uurida, kui palju oleme
me mõistnud Paavsti soovitusi
Pühaks Aastaks ja neid koos kogu
kirikuga ellu viinud.

Paljude Paastuaja kavatsuste hulgast
olen ma valinud just vaimulike
halastustegude teema: palvetada
elavate ja surnute eest. Palve oma
lähedaste eest ja nende eest, keda me
päeva jooksul kohtame on
hädavajalik. Eelkõige seepärast, et
palve avab meie südame ja aitab
meil otsida suuremat samastumist
Jeesusega; kuna see takistab meid
liigselt igapäevaste asjade pärast
muretsemast või vähemalt teeb selle
raskemaks.

Oli tõesti üllatav näha, kui palju
palvetas püha Josemaria kõigi
inimeste eest, keda ta kohtas; samuti
oli vapustav näha, kui suure
järjekindlusega ta surnute eest
palvetas, iga kord kui ta kalmistut või

matuseid nägi. Seda tegi ta praktiliselt iga päev.

Nii andis ta meile suurepärase eeskuju; alati, kui ta kellegi inimesega vestles, palus ta juba tema kaitseinglit; kui ta ühest kohast teise jalutas, palus ta kõigi inimeste eest, keda teel kohtas, ka siis, kui ta neid ei tundnud, ega rohkem elus neid ei kohanud. Iga palve teiste eest oli edasine samm pöördumise poole, mida ta pidas väga tähtsaks, et üha enam Jeesuse sarnaseks muutuda. Ta tundis oma hinges, et ” me ei peaks kunagi mõtlema, et oleme juba täiesti Jumala poole pöördunud; ei, on vaja kogu aeg uuesti pöörduda, et nii Jumalale lähemale jõuda.”[6]

Selline valmisolek kindlustab ja tugevdab meie vastust Jumala kutsele, mille oleme saanud, et tõeliselt pühadusele pürgida. Paavst Frantsiskus meenutab siinjuures Jeesuse kohtumist Matteusega:” Kui

Jeesus tollipunktist mööda läks, peatus tema pilk Matteusel. See oli halastav pilk, mis sellele mehele tema patud andestas. Vaatamata teiste jüngrite vastuseisule valib ta tema, patuse ja tõlneri, ja teeb temast ühe kaheteistkümnest.”[7]

Pattude andeksandmine on alati seotud kutsega, Kristust järgida. Jumal ei piirdu ainult sellega, et ta meie patud kustutab, kui me siiralt andeks palume ja pihile läheme; vaid veelgi enam, ta valab meie hinge Püha Vaimu armu ja tugevdab Pühima Kolmainsuse asumist meie sees. ” Iga kiriku kutsumuse allikaks on Jeesuse halastav pilk. Pöördumine ja kutsumus on ühe ja sama medali kaks külge ning missionärist jüngri inspiratsioon kogu elu vältel.”[8]

14.veebruaril on aastapäev, mil Jumal näitas püha Josemariale, et ka naised peaksid olema Opus Deis (1930) ja (1943) võimalust

numeraarpreestritele. Hiljem, 1950. aastal, nägi ta, et ka diötseesipreestrid võivad Püha Risti Preestrite Ühingusse kuuluda. Seepärast on see päev eriline tänapäev Opus Dei liikmete jaoks, samuti paljude meeste ja naiste jaoks, kes on tänulikud selle üle, et nad Opus Dei vaimsusest osa saavad.

Kristlik kutsumus toob loomulikult endaga kaasa vajaduse teistele inimestele Kristuse valgusest teada anda, soov, mis on pidev rõõmuallikas. Seda kinnitas korduvalt ka Benediktus XVI.: "Me ei tohi usurõõmu ainult endas hoida, me peame seda kuulutama ja edasi andma ning nii tugevneb see ka meie südames. Kui usk muutub tõeliselt rõõmuks ning on tunne, et oleme leidnud tõe ja armastuse, siis tuleb lihtsalt märgata endas soovi seda edasi anda ja teistele vahendada." [9]

Püha Josemaria elu ja konkreetset tema kindel pilk Jumalale nendel mälestuspäevadel näitavad meile, et panus Opus Dei laienemisele ja katoliku usu levikule on väga tihedalt seotud.

Samal ajal peegeldas see hoiak ka tema rõõmus kristlike kutsumuste mitmekesisuse üle kogu kirikus. Hiljuti väljendas Paavst Frantsiskus oma soovi, "*Erakordsel Halastuse Juubeliaastal* võiksid kõik ristitud kirikusse kuulumise rõõmu tunda saada! Et nad võiksid taas avastada, et kristlik kutsumus – nii, nagu ka erilised kutsumused – sünnivad jumalarahva rüpes ja on jumaliku halastuse kingitused. Kirik on halastuse koda ja "põrand" millest kutsumused tõusevad, millel nad kasvavad ja vilja kannavad."[10]

Palugem armukingitust Jumalaemalt, kes on ka meie ema, ilusaima armastuse ema. Saatkem oma

vaimus Püha Isa tema reisiril
Mehhikos 12.-18.veebbruaril.
Pöördugem Guadalupe Neitsi poole,
et tema eestkostel neil päevil ning
samuti enne ja pärast seda sünniks
palju vaimulikke vilju, palju
pöördumisi Mehhikos ja kogu
maailmas.

Aastaid tagasi kirjutas Don Alvaro
Opus Dei asutamise 50. aastapäeva
puhul: " Palugem meie Armsaimat
Neitsit, et ta sisendaks inimestesse
ehtsat soovi, olla truu Kristusele, kui
Müstilise Ihu peale. Seda on võimalik
saavutada sügava üleloomuliku
pöördumise kaudu, mis juhik nad
Sakramente vastu võtma, sisse elu
koos Jumalaga elama, ligimesi
armastama, hingekarjaseid hoolikalt
kuulama ja tugevalt usku ja head
õpetust kaitsma ja levitama, ilma et
me endale valesid kompromisse
lubaksime." [11]

Ühinegem selle Don Alvaro palvega. Palvetage ikka minu palvesoovide eest ja ärge unustage ka kõigi haigete eest paluda. Viimasel ajal kutsub Jumal enda juurde paljusid teie õdesid ja vendi; seda on raske – väga raske! – üle elada, kuid me peame *ex toto corde*, kogu südamest Jumala õiglase ja armastusväärse tahtega leppima. Selles on ju ka midagi head, sest nad võivad nüüd lõplikult Pühima Kolmainsuse vaatlemisest rõõmu tunda.

Ma õnnistan teid armastusega!

Teie Isa

+Javier

Rooma, 1.veebruar 2016

[1] Missaraamat, Tuhkapäev,
Esimene lugemine(Joel 2, 12-13)

[2] Püha Josemaria, Vaatluse
märkmed, 2.3.1952

[3] Püha Johannes Paulus II., Ent.
Dives in misericordia, 30.11.1980, Nr.
13

[4] Püha Josemaria, Vaatluse
märkmed, 1.10.1970

[5] 1 Jh 1, 8-10

[6] Püha Josemaria, Perekondliku
vestluse märkmed, 1970

[7] Paavst Frantsiskus, Bulle
Misericordiae vultus, 11.4.2015, Nr. 8

[8] Papst Franziskus, Sõnum
maailma palvepäeval vaimulike
kutsumuste eest, 29.11.2015